

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. бр. 01/2003**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.07.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 06. ЈУЛА 2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,35 сати

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених, адвокати: Петрушић, Јеврић, Продановић, Вукотић, Перески, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков. А одсутни су браниоци адвокати Вујин, Пилиповић и Мијатовић те бранилац оптужених Вујановића и Калаба Наде адвокат Перковић.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја ћу замењивати данас, уз ваше допуштење, адвоката Перковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујановић сагласан, такође и госпођа Калаба.

Оптужени Вујановић и Калаба су сагласни да их на данашњем главном претресу уместо њиховог браниоца адвоката Перковића брани бранилац адвокат Јеврић.

Надаље, дсутни су браниоци адвокати Калањ, Мамула, Станић и Станојловић, те браниоци оптуженог Мугоша Горана адвокати Радуловић и Сташевић.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ја ћу данас замењивати колегу Радуловића и преузећу одбрану оптуженог Мугоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Мугоша, сагласан?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу брани бранилац адвокат Јелушић.

Надаље одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Ко брани Драговића уместо господина Калања?

АДВ. СЛАВКО ШТРБАЦ: Уз ваше допуштење ја ћу замењивати колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу?

Оптужени Драговић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Калања брани бранилац адвокат Штрбац.

Сви оптужени су ту, каже судска стража, а сведок Симић?

Приступио је сведок Симић.

Позовите сведока Симића молим вас.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приступи сведок Симић Миливоје. Господине Симићу име Вашег оца је?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте официр Војске Југославије, јел тако, активан још увек у ком чину?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину пуковника, настањен је где?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У Београду ул. Кнегиње Зорке 7о/19, раније Ивана Милутиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: 15.11.1959. године у месту Доња Трнава, општина Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 15.1.1999. године из војно истражног списка па упозорен опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Симићу саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Такође нисте у обавези одговорити на питање, односно рећи, скренућете нам пажњу, уколико бисте одговором на неко питање повредили какву обавезу чувања војне тајне. Па ћете нам у том смислу сугерисати односно рећи и одлучићемо шта даље радити. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Симићу из ових наших досадашњих сазнања, из ове суднице произошло би да сте Ви били у јесен 1991.године у Гардијској бригади, да сте командовали једном четом војне полиције. Да ли је то тачно ако јесте реците само укратко када сте дошли у рејон Вуковара, Ваша јединица?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Гледајте, кад је дошла цела бригада дошао сам и ја. Тада сам био на дужности заменика команданта другог батаљона војне полиције. У међувремену сада се већ не сећам тачно датума, командир четврте чете нам се разболео и онда је мене командант батаљона упутио да командујем том четом због болести овог капетана Палдум Есада који је тада враћен назад за Београд. Тако

да сам већину времена у Вуковару провео на дужности командира четврте чете другог батаљона војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијска бригада је или боље рећи прво ко је био командант батаљона? Ви сте били заменик, рекосте?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја сам био заменик. Командант батаљона је био капетан прве класе Радоје Пауновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада капетан прве класе Радоје Пауновић. Е добро. Нас занимају ови последњи дани практично пред завршетак ратних операција и ти дани одмах након завршетка ратних операција. Ако смо добро схватили гардијска бригада се вратила у Београд 24. Е дакле ти последњи дани, тих последњих 7 дана нас посебно занимају. Где сте Ви, где је Вас затекло, Вас и вашу јединицу, где је затекао крај борби у Вуковару.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па крај борби у Вуковару ме је затекао, ми смо се тада налазили са четвртом четом у улици Кате Пејиновић. Тада сам био у саставу тог другог јуришног одреда. Потпуковник Лукић је био командант тог другог јуришног одреда. Мислим да 19. пре подне ми смо након завршетка тих борбених дејстава моја чета је добила задатак, ја сам добио задатак од команданта батаљона да се један део Митнице изврши претрес. У току претреса тог терена јављено, исто ми је командант батаљона наредио, да прекинем те активности које изводим и да одмах са четом дођем у рејон болнице у Вуковару јер тамо треба да извршим неки други задатак. Ја сам негде значи поподне то је већ био новембар месец, рано се смркавало, рано се смркавало, можда је било негде тако 3 – 4 сата поподне ја сам дошао у рејон болнице. Тамо ме је сачекао командант батаљона и наредио да се са том четом организује спољно обезбеђење болнице са циљем да се спречи даљи улазак непозваних лица у рејон болнице, а уједно да се врши контрола новог људства које се налази у болници. Тако да смо ми до пада мрака, а било је оно и током мрака организовали то обезбеђење. И даље сам обављао послове обезбеђења болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се врши то спољно обезбеђење?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Постављање пријавница, стражара, патрола, оно што правила војне полиције предвиђају, значи поставља на две капије које имају тамо у болници ми смо поставили пријавнице, поставили смо, сад мислим не могу да вам кажем, поставили смо стражаре и патроле. И то је тај систем који треба да спречи и улазак непозваних лица и излазак из круга болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то организовали кажете 19. у поподневним сатима, вечерњим сатима сте ви то поставили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Пао је већ мрак кад смо ми завршавали постављање обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте тамо затекли када сте дошли у рејон болнице? Јесте затекли неку јединицу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Гледајте, тамо је било доста људи позваних и непозваних. Ја сам тамо, прво сам затекао значи свог команданта батаљона, са њим је био и мајор Шљиванчанин, затекао сам мајора Тешића и било је још неких старешина да вам кажем ја сам претходне године дошао у састав Гардијске бригаде и наш батаљон је био на Авали, а сав остали састав Гардијске бригаде је био у касарни «Дедиње» и касарни «Топчидер», тако да је било доста оних старешина које ја уопште нисам познавао. Ја не могу сада да кажем, које сам ја тек касније упознао у том моменту можда су они и били ту али ја њих тада нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да да, разумем.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам да је тада Тешић био командант тог првог јуришног одреда првог батаљона и са њим сам контактирао у смислу онеме да ли има већ неких органа обезбеђења, да ли има нешто да ми скрене пажњу, шта може представљати неку посебну опасност у том смислу. Шљиванчанин нам је у оном стручном погледу, када се говори о безбедности, дао одређене смернице да поведемо рачуна и о безбедности војника и о свему. Знате, завршила су се борбена дејства, сви су имали наоружање и увек је могло доћи до неког инцидента. У том смислу дате су смернице да пре свега чувамо своје људе. Значи, да обезбедимо друге али да чувамо и своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви потом те ноћи и сутрадан Ви лично?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па ја сам већину те ноћи провео на пријавници на главном улазу. Био је дуго времена и командант батаљона заједно са мном. Ми смо ту били. Једноставно долазите обезбеђујете први пут објекат који видите. Наше бројно стање је било релативно мало. Ми нисмо имали податке о томе ко се све налази унутра. Да ли неког има наоружаног, ненаоружаног и из тог разлога смо ми практично, ја лично сам целе ноћи провео заједно са војницима који су били на обезбеђењу а капетан Пауновић је био једно време, сад не знам тачно докле је био после је он отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви и ваши војници улазили у болницу да видите ко је тамо и да ли су тамо наоружани људи.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, не не ми смо добили задатак да само организујемо спољно обезбеђење а у болницу нисмо улазили .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је Тешић или Шљиванчанин да ли су Вам они рекли да ли те и такве провере извршене јер ево и сами кажете да обезбеђујете, први пут долазите да обезбеђујете неки објекат а и не знате ко је све унутра и да ли је наоружан.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па рекао сам да је постојала могућност да унутра има и наоружаних људи. А неке конкретне податке стварно и не сећам се овог момента ипак је 14 годна прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента када сте Ви то организовали то спољно обезбеђење болнице да ли је било улазака у болницу од стране људи споља било којих, војника, официра, цивила, покушаја да се уђе у болницу.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Па било је ту маса света около један је чуо да му се унутра налази неко ко му је убио брата, неко ко му је убио сестру, неко ко му је запалио кућу, људи су покушавали да уђу да они спроведу правду, али ја гарантујем да нико од непозваних лица није ушао унутра. И никоме унутра није било то је сигурно. Једино је долазио мислим да те исте вечери је долазио мислим да је тада био мајор Каран и он је комуницирао са докторком Босанац и мислим да је докторка Босанац после ишла и у Негославце тамо са њим. Али и он је исто чекао на улазу није улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли би сте, дакле да никаквих ванредних догађаја и ситуација током те вечери није било.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава сутрадан?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Сутрадан, ја сам добио задатак од команданта батаљона да ће једна група старешина, официра и не знам ко већ извршити неку тријажу лица који се налазе у болници и да је мој задатак да са војницима који нису на обезбеђењу, то је било једно 10-так војника, организујем претрес тих лица. И ми смо стајали тамо испред болнице, било је и неких столова, како је која група

излазила то је била отприлике група од 50-так људи, ми неку евиденцију нисмо видели није нам било ништа наређено, једино добили смо задатак само да се изврши претрес тих лица. Стварно не знам колико је тих група било, знам да је у групи било по 50-так људи. Када је та група изашла ми смо то све постројили у једну врсту, ја сам их питао да ли неко од њих има оружје, било ватрено, било хладно оружје, уколико има, да то изнесе и остави на те столове који су били ту постављени. Нико од ових лица која су претресана није имао ништа од ватреног оружја Од хладног оружја био је један берберин који је тамо питао да ли може да понесе прибор за његов алат. Ми смо рекли да мора и то да остави. Након тога су војници прилазили и вршили појединачни претрес. Када смо завршили претрес командовали смо надесно и ту на улазу, на капији је стајао аутобус и ми смо предавали људе, ти људи су одлазили у аутобусе и тиме се завршавао наш задатак те моје јединице, мене и тих 10 људи који смо то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то ради?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Гледајте имате онај улаз, мислим да је то био главни улаз у болницу. И сад, то је мало испод нивоа земље. Није као тунел али тако нешто имате и са леве и са десне стране улазе. Ми смо са леве стране болнице то са леве стране улаза вршили претрес. Ту има један простор, не могу вам сад тачно рећи, можда неких 50 – 100 метара од главног улаза до капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ћу Вас прекинути , ја бих молио, људи из режије да оне фотографије које смо јуче овде посматрали, режија знам да их има у меморијама својих рачунара, да нам на наше мониторе пусте те фотографије, да мало са сведоком продискутујемо о томе. А схватио сам Вас господине Пауновићу, сачекајте док људи то пронађу и тако. Схватио сам Вас да је то место где се врши претрес где људи излазе где се врши њихов претрес да је то тај неки улаз у болницу који је испод нивоа околног тла, као силазна нека рампа нека, обично то имају обично за возила хитне помоћи итд?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да да, вероватно је за возила хитне помоћи, онда смо ми како се улази у болницу, онда је са леве стране улаза смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећа фотографија. Молим режију да иду редом док не дођемо до те фотографије. Следећа, следећа, следећа.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Е ево види се овде на овом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставићемо ту фотографију за моменат на екранима. Господине Симићу овде видимо један жути комби, видимо са леве стране и један аутомобил. Да ли би било то то место о коме ви говорите?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Погледајте, ја не знам ваљда се види и нека особа доле у овом као ходнику тунелу, е на том делу је вршен претрес тих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били аутобуси?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Аутобуси су били овамо са ове стране значи одмах поред ограде и наш је задатак био значи кад се заврши претрес да та лица спроведемо до аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где би то било овамо доле у дну ове фотографије па с леве стране где је ова мала кућица?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Где је ова мала кућица, аутобуси су, условно речено, били од кућице па удесно гледано овако са моје стране, па удесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте следећу фотографију молим вас. Ево сад је то са контра стране. Ово је фотографија са потпуно супротне стране. Сад је комби овамо десно.

Констатује се да у 1о часова приступи бранилац адвокат Калањ.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Значи од комбија на тамо надаље имате ову надстрешницу као на улазу у болницу. У овом тунелу имате надстрешницу. Значи од надстрешнице па надаље тамо према улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разумем. Дајте следећу фотографију молим вас. Следећу. Да хвала. Вратите са зградом болнице пошто се овде то сад очигледно не види. Тако је. Хвала. Колико је било тих аутобуса господине Симићу, ако се сећате и колико је људи?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу вам тачно рећи ја мислим да смо ми једно пет тих група па не знам, тако по једно 4о-5о људи је можда је било. Сад стварно не знам јер ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је изводио из болнице на ово место где их ви претресате?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Право да вам кажем мој командант батаљона је био ту и ја сам са командантом батаљна искључиво комуницирао. Значи, рекао сам вам која. Ту је присуствовао велики број људи, ја што се мене тиче, ја сам познавао само мог команданта батаљона говорим вам већ да масу тих људи ја уопште никада нисам видео нити сам их познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то официри били?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја сам стајао овде испред са војницима. И како је која група излазила ми смо само, кад се заврши излазак те групе, ми смо прилазили, говорим вам поступак је био за нас врло једноставан чисто полицијски посао завршавали то, одведемо ту групу овамо, вратимо се назад, следећа група ту сачека и кад завршимо све то је био наш посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваши војници су их, ту групу чији је претрес извршен, спроводили до аутобуса?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли их неко обезбеђује у самом аутобусу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Тада је, мислим да је мајор Вукашиновић био. Он је био, колико је мени познато одговоран за тај транспорт и ја сам њима предавао и даље је, мислим да је било обезбеђење и у аутобусима стварно не знам да ли је било полицајаца у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је било полицајаца у аутобусима? Јесте. Било је полицајаца у аутобусима, у аутобусу су била подва војна полицајца.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Е онда су их они обезбеђивали даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти људи, чија је то војна полиција, разумете, ако нису ваши?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја сам командир чете. Ја знам шта моја чета ради. И моја чета је имала то спољно обезбеђење и са људима који нису били на обезбеђењу у том моменту вршили смо претрес тих лица. Ми смо их доводили до аутобуса. Они улазе у аутобус. Кад уђу у аутобус ја немам више никакву одговорност над њима. Значи ја се враћам назад и са тим истим људима настављам даљи претрес. Значи ја нисам имао везе са обезбеђењем у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам, прилично је неспорно, знате чули смо то од више сведока, да су била по два војна полицајца у сваком том аутобусу.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, али то нису били људи из мог састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас ја питам јел су то били људи из Ваше јединице?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, не, не то нису били људи из мог стаства тако да ја претпостављам да је било рачунајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Пауновић нам је рекао да су то били људи из нашег стаства. То нам је рекао Пауновић прије, прије, колико?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Ја вам говорим можда је он рекао да су били из стаства батаљона, у батаљону имамо четири чете. Моја чета је била ангажована само за обезбеђење болнице. А сад стварно не сећам се, верујте ми. Да ли је мислио на састав батаљона или на састав чете стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он нам је рекао и ово да је изјутра појачано обезбеђење болнице са једном додатном групом из једне друге чете.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да дошао је из прве чете, чини ми се поручник Тодоровић или потпоручник. Верујте ми да сада стварно се тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пауновић нам је рекао да задатак војних полицајаца који су и војне полиције те која је то радила дакле која је вршила претрес ту испред болнице и која је, чији војници су били у аутобусима да је њихов задатак био само да спроведу те људе и аутобусе до касарне?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам ко их је, ко је био одговоран за спровођење тих људи до касарне. Значи ја Вам говорим да се мој задатак завршавао уласком тих лица у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете дошао је тада поручник рекосте Тодоровић?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим да је Тодоровић са једном групом војника дошао ради појачања обезбеђења, јер смо стварно имали врло мали број људи, ја вам кажем укупно их било 48 људи. Мислим да је 48 људи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чета?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, али је у међувремену маса њих била повређена било је и погинулих, било је и резервиста који су отпуштени, било је доста Хрвата, Мслимана који су на основу неких телеграма о смрти оца, мајке пуштани кући па се нису враћали тако да се осипање чете од 100 и нешто људи свело на 48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је вршен попис људи који су излазили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, ја нисам вршио а да ли је неко други, ја нисам имао такав задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да ли је неко други водио евиденцију то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се ово ради, док се претресају ти људи, док их спроводите у аутобусе, има ли кога још у кругу болнице, ту у том делу где ви то радите? Имали још кога од војника, војске, официра, цивила, грађана Вуковара?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Колико је мени познато није било више никога сем оних људи било је оних који су ту од мог команданта други људи који су учествовали непосредно у реализацији тог задатка, било је грађана ван болнице али у кругу их није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да сви ваши војници су били ту и остали су ту, нису нигде одлазили, нигде нису са аутобусима одлазили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су дошли у испомоћ тај поручник Тодоровић са војницима?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Можда су они били ангажовани за то. Можда је неко од њих био ангажован за пратњу тих аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ту и Пауновић, није спорно ту је и Пауновић као командант бригаде ту сте Ви као командир чете, ту је и Ваша чета, то је и његова јединица дакле, додуше ово је његова јединица Тодоровићева и он нам каже с тим што он није опредељивао да ли су то стриктно баш ваши војници из Ваше чете или?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да он је можда рекао да су то његови људи али то не значи да су из ове чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Чак говори и о неким старешинама аутобуса. Да је сваки аутобус имао свог старешину, не само војне полицајце него и старешину.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Могуће је из осталог дела батаљона из оне друге, значи ја сам био командир те четврте чете можда из прве, друге и треће чете су ангажовани људи за старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели припаднике тих осталих чета, то је ипак ваша јединица, требало би да их знате и познајете, изузев Тодоровића?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја стварно нисам обраћао пажњу и не сећам се можда сам некога међз њуна и препознао али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава када?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: То се све дешава 20-ог пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-ог пре подне?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, како бисте то определили, колико пре подне, рано изјутра, ближе подне у том неком смислу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Шта ја знам можда је било 9 – 10 сати. Стварно не могу да вам кажем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још неких задатака везаних за људе из болнице, Ваша јединица та, изузев тог спољашњег обезбеђења тај дан?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па гледајте после је било и оне локације када су дошли сви на основу оног споразума Владе Хрватске и не знам са ким је већ али ми тада нисмо сем тих послова обезбеђења нисмо имали никакве друге задатке. Евакуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуација, шта значи то?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Једноставно била нам је пружена прилика да свако може да оде где је хтео, организован је онај превоз, долазила су возила различита, аутобуси и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад се то дешава у односу на ово о чему сте нам малопре причали? Пре или после?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прво су изведени ови људи из болнице. Ко су ти људи, видели сте их, пролазили су поред Вас, пратили сте их до аутобуса?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па били су, како да вам кажем, били су сви мушког пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био жена међу њима?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не сећам се да је било и једне жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су били обучени?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па били су сви обучени у цивилним оделима. Значи није било лица у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи, по спољним обележјима, евентуално медицински збрињавани, да су имали какве завоје, гипсове, каква помагала?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па било је и таквих лица. Сад ја стварно не могу да вам кажем било их је 7-8, знам да је било и оних са завојима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сви били покретни, самостално покретни у смислу да су самостално могли да ходају?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ове што смо ми претресали и што сам ја гледао сви су били покретни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуација се одиграва кажете касније. Колико касније?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико касније?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу сада да вам кажем колико касније. Стварно не знам. Знам да је тада била маса света и било је доста људи ангажовано око тога, и ми смо оно да не кажем били неми посматрачи, гледали са стране како се све то одигравало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо никакав претрес нисте вршили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, не, не. Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који излаз су ти људи излазили из болнице и где су њих чекала возила, аутобуси чиме су већ одлазили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим било је и оних који су долазили. Долазила су санитарска возила па су ове рањенике, повређене, болеснике и не знам сад да ли су рањени, повређени, болесни али знам да су их тим санитарским возилима одвезли. Ови су цивили имали, остали ови људи имали су право да изађу они су излазили где су се укрцавали мислим стварно не знам. Било је то у организацији Владе Хрватске, чини ми се да је било у чијој организацији ми смо једино били ту да не би случајно неко са неким оружјем или нешто не направи неки експлозив и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте ови су, ова група, прва група је отишла Ви не знате где су отишли, где су ти аутобуси отишли. Какви су то аутобуси, цивилни, војни, ти аутобуси у које сте сместили ове људе?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, стварно не могу да се сетим да ли су били војни, знам да је Гардијска бригада имала аутобусе, да ли су били војни или цивилни то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се који од тих аутобуса вратио назад?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У ком смислу вратио се назад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратио, да је отишао значи људи су отишли, отпремљени су и отишли ти аутобуси, па Вас питам да ли се можда нешто касније неки или више њих тих аутобуса вратило назад поново на исто место одакле сте их отпремили, јел тако што не знате?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, стварно не знам. Да ли је то било, да ли су била сада два аутобуса, три или пет аутобуса па су долазили и одлазили стварно не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, према неким сведочењима овде дало би се закључити да је било шест аутобуса и да су најпре отишла три, а потом још три?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Верујте ми да се тих детаља не сећам. Значи говорим вам, ја их доведем до аутобуса, они уђу у аутобус, ја се враћам назад и настављамо даље. А стварно где су ишли аутобуси, да ли их је било пет, шест, да ли су били у једној тури па отишли па се враћали, стварно не могу да кажем, не сећам се тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били ваши људи, како су они били обучени, како су били опремљени, да ли су били стандардно?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Стандардно, у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то униформа пошто је војна полиција?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Имали смо ону «М-77» мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа са лаким наоружањем са аутоматском пушкин, нормално све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опасачи, опртачи, беле боје или пошто је војна полиција, вуче на белу боју?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Војна полиција, бели опасачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам. Добро. До овог случаја Ви рекосте да сте били унутар другог, ког јуришног одреда, код Лукића?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Прво сам био у резерви у саставу четвртог јуришног одреда, па је после моја чета додељена другом јуришном одреду и био сам у саставу другог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим је командовао потпуковник Лукић?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли сте за то време, значи до престанка борби у Вуковару, да ли је ваша чета војне полиције имала какве полицијске задатке, односно оне задатке који су првенствено намењени војној полицији?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Практично ми смо извршавали задатке што извршава и пешадија и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су то били редовни задаци учешћа у борбеним дејствима?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ми смо имали сарадњу у смислу обезбеђења него једноставно у смислу извођења борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали заробљених припадника противничке стране?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Моја чета није имала заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово би би шта, неки први сусрет са људима са противничке стране?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да први сусрет са противничком страном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате против кога се води овде поступак? Да ли сте из средстава информисања прочитали, чули та имена?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, сем овог на позиву што пише и оно што сам чуо ја вам кажем, ја сам последња три месеца провео у иностранству и задњи пут кад сам читао новине и слушао на телевизији о овом случају то је било значи минимум пре три месеца, од свих оних лица која су тамо наведена, једино што ми је познато име био је Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Отуд знате Станка Вујановића?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па кад сам био у саставу другог јуришног одреда, ја сам био на левом крилу, другог јуришног одреда, а Станко је био на десном крилу првог јуришног одреда. Тако да смо ми били суседне јединице и стицајем околности смо били принуђени да контактирамо међусобно и да усаглашавамо то извођење борбених дејстава. Тако да сам га тада упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то пре завршетка борби у Вуковару?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па можда је било и месец дана пре завршетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се често тако сретали и комуницирали?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па можда смо се за све време тог извођења борбених дејстава једно 5-6 пута срели. После сам ја пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био? Ви сте командир чете која је кажете на левом крилу, а шта је он био?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: А он је био у саставу првог јуришног одреда, сад ја не знам на којој је дужности тамо био али знам да је био неки командир да ли је то било неки територијални састав, да ли је био добровољачки састав, не знам али знам да је он, да смо у смислу координације, да не бисмо се и међусобно дејствовали једни на друге, да смо комуницирали и разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разговарали и размењивали информације?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. После сам ја тог времена пребачен био у улицу Кате Пејиновић тако да је он остао тамо и онда више нисмо имали контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте господина Вујановића видели тих дана ту, ових дана о којима се говорите то су значи 19. 20, да ли сте га видели тамо код болнице?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Задњи пут ја њега, оно што се ја сећам да сам га срео, можда је он и био тамо али ја га, не сећам се да сам га видео, задњи пут кад сам га видео то је било кад сам био ту, било је оно игралиште и иза игралишта, сад не знам већ како се звала та улица, а ту смо били суседи кад сам ја пребачен овамо у Кате Пејиновић ту су се завршили наши контакти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте Ви остали са вашом јединицом у болници?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: До повратка за Београд, до 24. Дошла је после јединица војне полиције из Крагујевца, не знам један потпоручник је био ја сам то њему предао и ми смо се вратили назад за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми мало нејасно, Ви кажете тамо је био мајор Вукашиновић и ми смо их њима предали, њему предали. Нисам Вас баш најбоље схватио, па јел ви доводите људе до аутобуса, претпостављам да је у аутобусу возач, бар возач аутобуса?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: И тамо се налази мајор Вукашиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је код тих аутобуса мајор Вукашиновић?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да и кажем Љубо, ушли су ови ево враћам се назад и настављам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том смислу. Да ли је још некога било ту од официра гардијске бригаде изузев Вукашиновића?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислите код аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па не знам сада, ја знам да сам контактирао са Љубом Вукашиновићем јер је Љуба човек кога сам познавао, он је био тог батаљона командант пре Пауновића, Пауновић је непосредно пре тога примио дужност команданта батаљона, а дотад нам је Љуба Вукашиновић, Љубиша Вукашиновић био командант батаљона, и пошто је човек кога сам ја знао ја сам са њим контактирао. Остали ме практично нису ни интересовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био у том тренутку?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Он је био референт у органу безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Референт органа безбедности?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам да ли можете да определите, да ли се сећате колико дуго је трајало то укрцавање аутобуса, временски?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не верујем да је трајало више од сат времена.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто је било више група Ви сте рекли?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим ишло је једноставно брзо, људи нису имали ништа, ви их питате, имате ли шта од оружја, он изађе и онда имате 10 војника сваки војник треба да претреса рецимо по 4-5 лица то се завршава за пет минута група излази, не верујем да је трајало више од сат времена.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Још само нешто да Вас питам. Пошто сте рекли да је ван ограде болнице било доста људи, јер тако сте рекли да је доста било. Ко су ти људи који су били?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било је и цивила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било људи који су били обучени у неке униформе које су на било који начин.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја знам да је било цивила од онога да је било доста и медицинског особља српске националности, људи нису знали шта се десило са тим људима, да ли су живи да ли су здрави, значи било је оних који су чекали да виде да ли има неког њиховог ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта раде они за то време? ЈеЛ било било каквих реакција док улазе људи у аутобус, ти из болнице, да ли та родбина на било који начин, да ли долази до било каквог конфликта, до свађе?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Од оних који су сматрали да су то злочинци, да их треба, да им треба одмах пресудити до оних који су можда чији су они чланови породице који су тражили да их пусте итд.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Управо то вас питам. Да ли је било дошло до неке свађе, да ли су људи можда покушавали?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Таквих конфликта није било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су можда неки покушавали да уђу у аутобус и нешто слично?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Колико се ја сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолио режију само да склони фотографију са екрана да могу оптужени пратити сведока.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи у смислу неког проблема између тих људи испред и људи који улазе у аутобус није било?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па гледајте сем неких вербалних изјава, псовки и тако нешто друго није било, сад да је било неких грубих насртаја и тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Међу тим становништвом које је било иза ограде да ли је било људи који су били наоружани?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је уопште био неко ко ко је се по било чему истицао на остале који су били присутни. Да ли је неко организовао те људе или нешто, на било који начин?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја то не могу да кажем јер то стварно није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Рекли сте да сте имали информацију да је у кругу болнице да се налазе људи који су наоружани. Приликом претреса тих лица да ли сте нашли нешто од неког наоружања?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не али смо, касније када је извршена, кад је дозвољено да сви оду и кад смо практично остали само ми војници и део медицинског особља српске националности онда смо извршили претрес круга болнице и нашли смо велике количине пешадијског наоружања по контејнерима сакривено. Детаљ један, на самом улазу у болницу ту је била једна хрпа песка кад

смо ми разгрнули ту хрпу песка нашли смо један ранац, војнички пун пиштоља, мислим било је условно речено, било је доста наоружања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А лично код њих нисте нашли.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не код њих нисмо нашли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли сте видели можда негде у кругу болнице да се налазе неки лешеви? Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било је и то нас, мислим да је било једно два три леша. А било је ампутираних делова по оним контејнерима и оно што се иначе радило у болници па је вероватно из неких њима познатих разлога то и бацано у контејнере који су се налазили у кругу болнице. Пошто сам ја после забранио војницима да траже то наоружање да не би дошло до неке заразе, болести и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли сведок зна шта се десило са тим људима који су после аутобусима некуда пребацивани, куда су ишли и да ли зна шта је било са њима?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Моја сазнања су тек након повратка из Вуковара и из средстава јавног информисања да је једна група побијена на Овчари, а мени док сам се тамо налазио ништа није било познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је некада био на Овчари? Да ли зна где се то налази?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам. Знам где се то налази и та четврта чета се у почетку нашег боравка у Вуковару и налазила на Овчари где је био и оклопни батаљон гардијске бригаде и када сам ја ишао да примим дужност командира чете ја сам и примио дужност на Овчари. После неколико дана био сам ангажован према Вучедолу, то је неко одмаралиште тамо, тамо сам био једно два дана, онда је дошла нека бригада из Пожаревца преузела то све а ми смо враћени назад у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били на Овчари где вам је било командно место?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: На том пољопривредном добру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Вама било командно место тамо на Овчари?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па на пољопривредном добру где је била управа тог добра у оно време кад сам ја био све је функционисало, радила је економија, фарма свиња, све је функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, опишите нам то и то Ваше командно место, ту зграду где је ваше командно место?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Та чета је била претпотчињена оклопном батаљону. Командант батаљона је био мајор Томић, чини ми се, имена се не сећам. Ја сам био њему претпотчињен у смислу и обезбеђења самог батаљона и обезбеђења тог реона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо хангара неких, хангара, да ли се сећате?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете то је оклопни?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам да је било маса оних у облику хангара то је била фарма тамо. Била је та фарма, баш је било онако велика фарма, сад не знам капацитете колико је зграда било. Стварно не знам. Ми смо били чим се дође има једна као зграда. Ми смо били у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ту је био неки, неки оклопни батаљон?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Оклопни батаљон гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оклопни батаљон гардијске бригаде. Шта он има од наоружања, шта је то тенкови?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Оклопни батаљон је имао тенкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су тенкови? Да ли сте тамо приметили да ли су ти тенкови били укопани негде по Овчари, по том реону?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било је ту тенкова који су ту у близини били које сам ја видео, ја сада не знам стварно нисам познавао распоред те јединице, али било је оних тенкова који су били ту у непосредној близини који су били, нормално прва мера је да се изврши утврђивање и били су утврђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утврђени?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је ту било инжењеријских машина из гардијске бригаде?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: То ми није познато. Говорим вам да се све то ради да је у почетку значи да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на самом почетку како сте дошли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је руководио, рекао је нешто о томе, ипак да пробамо мало, у болници том тријажом и том организацијом пребацивања тих лица из болнице аутобусима даље?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Што се мене тиче руководио је мој командант батаљона а мислим да је целокупном том акцијом руководио мајор Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, даље питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је неко од ових који су били у болници пошто је обезбеђивао болницу споља могао да изађе, да ли је било некога који су покушавали да изађе и тражили да изађу из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово време?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Колико је мени познато, значи ако је неко побегао онда је вероватно ја не знам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А зашто би бежао?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја кажем, питали сте ме да ли знам да ли је неко побегао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви говорите о бежању? Зашто би неко бежао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега Даниловићу. Добро, добро Ви сте питали, господине Симићу, када Вам се постави питање, сачекајте да лу ћу га ја дозволити па нама одговарајте. Значи, окрените се нама и нама одговарајте. Пита Вас пуномоћник, да ли је било људи из болнице који су тражили од Вас да их пустите да изађу напоље за то време док сте ви тамо?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је било људи који су покушавали споља да уђу у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок већ одговорио.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јесте мало рекао нешто али мислим у неком фреквентијем виду, да ли су тражили да уђу у болницу да се неком укаже помоћ и тако?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У смислу тражења помоћи то ми није познато али да је било у почетку док нисмо све то поставили на неке нормалне основе обезбеђење било је људи који су хтели да уђу унутра јер су они претпостављали да се убице њихових најближих налазе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли и то војници нису дозволили?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: И да није дозвољено.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Како сте Ви третирали људе у болници, јесу то заробљеници који не могу да изађу, или како сте их третирали, како вам је речано да их третирају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ви сад вршите, имате неки задатак. Добили сте одређен задатак. Па вас сасвим умесно пита пуномоћник како ви третирају те људе, Ви као командир чете која врши?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Као лица која су привремено задржана. Нисмо их третирали ни као ратне заробљенике, практично нисмо имали ми са тим лицима апсолутно никакав контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле сматрате их, као командир чете војне полиције, као лица привремено задржана?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Као лица привремено задржана.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Помену он у истрази нека два стола на овом излазу па да га питамо каква два стола су ту била јер је ту нешто бележено на њима, која је функција била тих столова?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Столови су били постављени да у случају да неко има нешто да преда, да се одложи ту на сто.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад дошли смо до логичног питања претреса. Шта то значи претрес? Да мало објасни која врста претреса, шта, да ли је од ових људи из болнице који су изведени из аутобусе узимане неке ствари личне, или ако јесу, које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо ми сведока у том смислу схватили али ево, како је вршен тај претрес?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Чисто војно полицијска радња значи установити да ли лице има било шта од хладног или ватреног оружја, без одузимања личних ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве личне ствари, ни документа ни новац ни вредности, златнине било шта?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Једини циљ је био установити да неко од лица нема ватрено или хладно оружје.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сад да се мало вратим на ову Овчару . Кад је он био на Овчари, он лично, мислим са својом јединицом и то у односу на догађај критични?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече да је то било на самом почетку доласка.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не знам шта је почетак, мислим временски кад сте дошли?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било је минимум месец дана временске разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошла ваша једница у Вуковар, гардијска бригада?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, гардијска бригада је дошла 30. септембра, ислим целокупно, али сад да Вам тачно кажем вероватно у неким документима и актима има тамо када је та четврта чета ангажована са Овчаре и пребачена у Вуковар, али говорим да је то минимум разлика месец дана, тачнијег датума се не сећам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према неким сведочењима која смо ми овде чули Гардијска бригада је дошла крајем септембра, почетком октобра .

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: 30. септембра је гардијска бригада дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам Вас 13. септембра па рекох.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам да је укупно било 56 дана.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико је он ту укупно боравио са том својом јединицом и командно место му било на Овчари?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам тачно али максимум једно недељу дана.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је у то време видео ту неке пољоприврдне машине, пошто је то, не, не, не било је питање друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пољопривредно добро и активно је функционисало.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колега је питао за ЈНА машине. Пољопривредне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажите, трактори, комбајни?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Није ми познато ја само знам да су људи редовно долазили на посао да су радили тамо ја сад стварно нисам гледао шта имају од механизације нити ме занимало то.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Овај задатак који је добио за чување болнице споља итд. објаснио је јел му то само усмено јер и писмено дата наредба?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Наређење сам добио усмено.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да. Да ли је он после обављеног посла било какав извештај сачињавао и слао некој команди или има у његовој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ово?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Усмено сам известио команданта.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ког команданта?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Команданта батаљона, капетана Пауновића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поред ових аутобуса до којих, он је то детаљно објаснио да је довео, да али је било још неких транспорта, да ли је он видео још неке аутобусе и још неку дугу групу људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао да је то касније била евакуација и говорио је и о томе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су ти други, да ли је њима вршен претрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он познаје пуковника Богдана Вујића?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Аркана?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Лично не, из средстава медија да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна како изгледа, изгледао?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Наравно, са телевизије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је њега видео тамо?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Док је он био ту у дворишту, ту док је вршио претрес итд, био је ту и да ли је приметио да мајор Шљиванчанин ту разговара са неким било цивилима, било странцима, било представницима Црвеног крста итд? Да ли је приметио у дворишту неке активности мајора Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те врсте?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Шљиванчанина мајора сам видео и видео сам кад је разговарао оно што је било на телевизији са овим Николасом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је то било?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим да је представник лекара без граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, тај исти дан, или?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу вам то рећи. Знам да сам тог дана био сам ту у непосредној близини и да сам видео тај кад су они разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад се то дешава и где? Прво, да ли је то исти овај дан о којем говорите?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Стварно то не могу да вам кажем. Не сећам се али знам сећам се да сам ја после са тим Николасом био један дан је ту био са нама и

било је још двоје троје лица из овог, екипе лекара без граница су ваљда били и пошто су они из Швајцарске тамо па говоре француски а и ја говорим француски па сам ја онда са њима ту користио прилику да поразговарам и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то дешава?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Значи то се све дешава у кругу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у кругу а где, овамо на овом делу , на овој фотографији?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: На том делу где се улази на главну капију па се прилази доле према том делу, значи негде на пола пута између .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле са главне капије?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су се њему док су његови полицајци, након претреса па спроводе у аутобус, дакле, да ли су му се обраћале неке жене, или неки цивили са питањем где иду ти људи и тако, њему лично?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Жене мени нису могле да се обрате зато што сам ја био у кругу а сва та лица су била ван оградe и они ако су се обраћали обраћали су се овима који су били око аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А ту у кругу да ли Вам је ко прилазио из болнице, људи из болнице, жене неке из болнице у том неком смислу где сад иду ови, где одлазе, где их водите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да из болнице, из болнице?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Нормално да је било радозналост свих и да су људи питали али нешто посебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Конкретно њега да ли је питао неко из болнице од медицинског особља и тако?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Стварно конкретних питања се сада не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поменуо је овог пуковника Мишчевића, пожаревачку бригаду да ли зна где је она прецизно била стационирана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ја нисам чуо да је поменуо то презиме. Он је рекао Пожаревац, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пожаревац, добро. Да ли зна где су ти Пожаревљани били, где су били стационирани?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Када је дошло лице које сте Ви споменули с тим што се он зове Мишковић чини ми се зато што знам зато што сам радио на Војној академији кад је и он био наставник, био је професор. Ја сам се поздравио са њим и оног момента када су они дошли ја сам отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле не зна где су они били?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим могу да претпоставим. Али њихов распоред стварно не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо за Грабово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локалитет Грабово?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у ово време крај кад се завршавају операције 19. 20. новембар, 18. јел, да ли је била нека јединица стационирана на Овчари? Да ли му је то познато?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мени то није познато.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ. Добро. Нема питања више.

НАТАША КАНДИЋ: Питајте сведока кога познаје из Територијалне одбране Вуковара и других јединица које су биле под командом Гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам. Кажите колега.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Примедба на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да образложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе. Када сам Вас питао да ли познајете, да ли знате против кога се води овде поступак, Ви сте рекли да једино знате и сећате се Станка Вујановића и испричали сте о томе што сте испричали, па Вас сад питам, преформулисаћемо питање госпође Кандић, па Вас сад питамо да ли икога од осталих овде оптужених пре свега познајете?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не познајем никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Чуо сам и питање госпође. Значи, у мом саставу није било јединица територијалне одбране. Ја нисам имао могућности ни да упознам. Ја једино кажем упознао сам Станка као лево крило, као суседа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога другог. Е добро. Е, следеће питање јесте за Вас да ли, пошто сте тамо на том терену дуго командир чете војне полиције, односно претходно заменик команданта батаљона војне полиције претпоставка је да су ваше информације квалитетније о томе где се налазите и шта радите, па је питање за Вас какве су све тамо јединице биле, према Вашим сазнањима какве све јединице су с ове стране учествовале у борбама против оне стране?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па гледајте моја сазнања нису велика ја сам био само командир чете, командир чете који је ишао на реферисање код команданта јуришног одреда и оно што сам виђао тамо на реферисању ја нисам могао тада у то време да тамо шетам по првој линији и да се распитујем где се ко налази које све јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неке информације добијате о том где сте и шта сте?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја само знам да када одлазим на реферисање код мог команданта, подносимо извештаје и знам да су сви, оно што сам ја виђао, били смо сви активне старешине. Ко је сад тим активним старешинама био потчињен мени то није било познато. Да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не баш. Мени се чини да Ви мене нисте разумели, знате. Ма уреду али су сазнања нешто друго, нису то реферисања само него ту се размењују информације, бар ја то тако схватам?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било ми је познато да је било добровољаца, да је било територијалаца, да је било разних састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам. Дакле, било Вам је познато, па нормално је да вам буде познато јер се размењују информације Ви сте тамо негде и нормално да треба да знате ко је све на којој страни и каквих формација и какви састави и какве јединице и каква опрема са чиме се располаже, то ми тако делује нормално као лаику?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У смислу да сам ја имао сада да је мени послата информација званична па да се каже то и то је, значи. Оно је што сам ја могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта сте знали о добровољцима, територијалцима какве су то да ли су то биле посебне самосталне јединице или јединице које су придодате претпочињене да употребим тај војни термин, претпочињене јел тако?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па они су претпочињене биле ако су биле придате првом јуришном одреду биле су команданту првог јуришног одреда претпочињене. Како их је он распоређивао даље по дубини ја не знам, ја знам само за оно што је мени придодато ако је придодато и шта се налазило у батаљону док сам био у

команди батаљона. Оног момента кад сам ја отишао у команду чете, да будем командир чете ја сам имао своју чету и то је оно што сам ја зна. Значи ја могу да претпоставим виђали смо различите особе и остало оно испут, али сад да вам ја кажем то је био припадник територијалне одбране или припадник добровољачког састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за појам термин Лева суподерица?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви подразумевате под тим, односно сад по Вашем сећању, шта је то?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па вероватно да сам у то време знао шта то значи знам да је био чини ми се и неки, нека територијална јединица Лева суподерица, сад стварно не знам, а то је ваљда део Вуковара колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петрова гора? Јесте ли за тај термин чули?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Исто сам чуо, исто мислим да је то био део Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок видео Станка Вујановића тих дана у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га. Није последњи пут га је видео онда кад су се растали тамо на оној линији где су били суседи у операцијама. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је видео да се праве неки спискови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га и то. Није било спискова. Нису правили спискове.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Интересује ме само на основу чега је вршена тријажа, ово раздвајање на болничко особље и цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да је сведок посебно и на то одговорио, тј. да не зна тако што? Кажите.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мени то није било познато. Ја сам стајао испред болнице и чекао кад изађе група из болнице да се изврши претрес. Који су били критеријуми, ко је то радио унутра мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте нам рекли да се изјутра добили наређење од команданта Пауновића информацију да ће доћи у болницу људи да то раде, врше.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да ја припремим људе и остало да извршимо тај задатак претреса и пратње до аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли дошли ти људи који су то требали да раде, и ко су ти људи, ко је дошао са њима, ко их је довео, колико их је дошло рецимо?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Погледајте то је можда било група око 10-ак људи ја сад стварно те људе прво не познајем једино познајем мајора Шљиванчанина који је ту био а сад ко су остали. Стварно не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, у реду.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: То је било друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Управо сам хтео да поставим ово питање које сте Ви поставили председничке. Само још једно питање. Каже сведок да је његов задатак да врши претрес људи, да су долазиле групе од по 50 људи мушкараца. Ко је слао те људе њему, јесу ли сами излазили или неко то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко доводио?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли их је неко доводио из болнице пошто они нису улазили унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, ту до вас, до тих столова?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: То није растојање од 300 метара, то је растојање од 5 метара од места где ја то вршим до улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да они су излазили.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Из те групе која је дошла човек је стајао на улазу и како су они, мислим нема потребе да се спроводе лица.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, то је мени јасно господине Симићу. Ко је доводио из болнице те људе, ви нисте улазили кажете, ко је доводио те људе из болнице, из кревета, из соба? Ко је извршио тријажу тих људи у болници па вам доводио, ви нисте то радили кажете, ко је то радио? Јесу ли то радили безбедњаци ти који су улазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није он употребио термин «безбедњаци».

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Органи безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја нисам ни тај термин употребио. Ја сам рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо сведока браниоче да он не зна шта се дешава унутар болнице .

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па ко му доводи људе председниче, па то је једноставно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не доводи му нико, излазе сами, то је растојање 5 метара они су на изласку из болнице, људи излазе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па ко му је довео 50 људи из болнице. Ко му доводи групе. Нису ваљда сами организовали болесници па долазили код њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не доводи му их нико.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Господине кажем Вам значи човек излази из болнице ту га сачекује мој војник и они један по један излазе ко им врши тријаж унутра и по којим критеријумима мени стварно то није било познато.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па то Вас питам да ли знате ко врши ипак тријажу унутра?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па неко врши али мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да се врши тријажа. Добро.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тог 20-ог како каже сведок када су те групе паковане у аутобусе и одвожене, да ли је видео у кругу болнице припаднике, односно некога из међународне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том тренутку говори бранилац па Вас то пита.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислите у тренутку евакуације тих људи. Ја нисам никога видео. Да ли је некога било у кругу болнице стварно не могу да вам кажем.

Али ја никога нисам видео.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је Ваша јединица задуживала ове СМБ или маскирне униформе.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја сам био у маскирној али већина војника је била у униформи М-77 тј. СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сведок је споменуо овде да је видео неке лешеве мислим да је чак рекао три на дворишту или негде око болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је у кругу болнице два или три леша.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Да га питате да ли су то били лешевић свежи или је то нешто од раније. Шта зна како су доспели лешеви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашим проценама?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Па лешеве смо ми нашли када смо дошли у боницу и они су били на оним болничким креветима који се гурају са оним точкићима и били су прекривени чаршавима, тако да ја не могу да вам тврдим сада да ли је то

леш који је изнете дан пре тога или, углавном када смо ми дошли у болницу и поставили обезбеђење лешеви су се већ налазили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад мени остаје нејасно. Ја сам у првом моменту мислио да су ти лешеви негде напољу, јер Ви рекосте у кругу болнице, тако на колицима напољу на отвореном.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У кругу болнице. На отвореном. Мислим да је било два или три. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покривени чаршавима па и не можете говорити о томе. Добро.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сад једно питање за Вас и за суд. Пошто сте били дођели рјешење да ће те прибавити спис Окружног или Жупанијског суда у Сиску везано за Вулетић Ивицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не спис него одлуку.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Одлуку или спис не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили смо.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ја бих онда и предложио да му предочите део ове пресуде ако имате у изреци под «Б» ако није ту могу да прочитам јер се то односи управо на дан 20. и за болницу. Неко лаже. Ако постоји пресуда правоснажна, а нема спора пресуди, значи мора бити тачно оно што је утврђено пресудом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега браниоче, нема потребе да читате, знам ја на шта. Ево само укратко реците сведоку пресудом се тврди то и то.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Пресудом се тврди: «да је дана 20.11.1991. године у Вуковару управо у болници Медицинског центра Вулетић Ивица заједно са Бориславом Костићем и Јованом Пешићем у подруму болнице убили неутврђени број рањеника и болесника из ватреног оружја, а на самом дворишту у болничком кругу код зграде Прве помоћи да је Вулетић из своје аутоматске пушке М-70 устрелио три тачно неидентификована тешка рањеника». Постоји правоснажна пресуда, потврђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте вршили обезбеђење?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Вршио сам обезбјеђење.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: И видели сте тамо лешеве, дакле онда је ово тачно што пише.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Не говорим да су лешеви, лешеви су оно што сам ја затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих оваквих догађаја док сте ви од момента кад сте ви почели да вршите обезбеђење болице то је 19. рекосте па до 24. да ли је било каквих оваквих догађаја овог типа?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мени тако нешто није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су вршена убијања људи у болници, у подруму, на кругу болнице док ваша јединица врши обезбеђење?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Према мојим сазнањима нити је ко ушао, нити је какав злочин вршен.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Јел сте чули за рецимо име Борислав Костић звани «Ламбрадош»?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Јел су биле тамо код вас јединице за посебне намене зване «Црвене беретке» тада?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Није било јединица посебне намене, било је у саставу првог батаљона њ војне полиције јединица за противтерористичка дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мурис Зјаја?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Рекох све ово пише и све ово је утврђено пресудом једне нам суседне државе која је потврђена чак и пресудом Врховног суда и свакако да то има тежину јел. Но добро, човек не зна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок негира таква дешавања.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Сведок је у изношењу свог исказа употребио термин «велика количина наоружања», мислим да је на питање члана већа, да ли је тамо пронађено неко наоружање, рекао је пронађена је велика количина наоружања. Шта подразумева под тим појмом?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Рецимо, пре те моје забране да се врше ови претреси и она роварења по оним контејнерима мислим да је цифра негде око 23 аутоматске пушке које смо ми тамо пронашли и рекао сам да је било минимум 30-ак пиштоља.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли сведок може да каже кад је и коме први пут давао изјаву о дешавањима у болници односно да ли је уопште некад неке давао изјаву о дешавањима на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте ово питање?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Сад не знам пре колико година, али знам да су ме позивали из војног суда и да сам тамо давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово из 1999. године?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам које године, али знам да сам то давао.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Па коме је дао изјаву, у ком својству?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Дао сам изјаву, позван сам тамо и мислим да је тада био пуковник Војовић, не знам ко је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војовић, 15.01.1999. А да ли знате у ком својству сте били, то Вас пита бранилац?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Верујте да сам отишао на основу позива, а у ком својству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком својству сте данас?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и тада сте позвани у својству сведока, јер ево све стоји – сведок упозорен, поучен итд., према овом записнику, а Ви не знате данас у ком сте својству. Можда и сутра нећете знати у ком сте својству били данас овде. Добро хвала.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче Ви сте одговорили на његово питање. Нисам баш схватио да је он на тај начин схватио то његово појављивање у војном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао да не зна у ком својству је позван, него је само дошао и дао изјаву, па сам ја то коментарисао браниоче.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли му је саопштено тада у војном суду у ком својству се саслушава?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Извињавам се ја се први пут налазим пред судом и сада тај појам својство, у ком својству, није ми баш најјаснији. Наравно да сам и тада позиван и сада у својству сведока.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли му је тада речено против кога се води поступак у војном суду?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Могуће да ми је речено, али верујте да се не сећам.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Хвала, немам више питања.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли може тачно да нам каже када је дошла та група која је радила тријажу? Значи када су стигли у круг болнице?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Као што сам рекао не могу вам сад тачно рећи, дошли су у рецимо 8 сати. Знам да је у току претподнева одрађено све и сад да и је то било 9 до 10, од 8 до 11, стварно не могу да вам кажем. Тачно време не могу да вам кажем.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Колико возила су ту били, да ли су ушли укруг болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли возилима, или пешке?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Возилима су сигурно дошли, а да ли су возила паркирана испред болнице или у кругу болнице тога се не сећам.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Он је рекао да та лица не познаје осим Шљиванчанина, јел видео та лица уопште која су дошла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Ви те људе?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, видео сам али ја та лица не познајем. Говорио сам можда су то из састава гардијске бригаде и ван тога, јер сам ја непуну годину дана пре тога се налазио горе на Авали.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел су та лица била у униформама?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел видео чинове на иниформама, значи које чинове су имала та лица?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта. Ја једино кога сам познавао био је мајор Шљиваначнин, све остале сада да вам кажем који су чиновци били да ли су имали чиновце тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали чиновце?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Кажем да ли су уопште имали чиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете чак ни то да одредите?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Зна ли у којој просторији или бар у ком делу болнице је то рађено?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Рекао сам већ раније да сам ја био ван болнице и да оно што се радило у болници мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да не знате где су они евентуално?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам где су они њих налазили, где су их тражили, стварно ми није познато. Ја сам у болницу први пут ушао када је извршена евакуација целокупног, све што се налазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та група тих људи који судошли са мајором Шљиванчанином, Ви рекосте можда и њих 10-ак, тако?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ушли у болницу, претпостављам да је то неспорно. Да ли су наоружани ушли у болницу? Ако су наоружани како су наоружани?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Верујте, мислим да ако су били наоружани да су наоружани пиштољима јер нисам приметио да је неко имао аутоматску пушку и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било припадника војне полиције или војника са аутоматским пушкама у њиховој пратњи?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу на то да вам одговорим, не сећам се.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Пошто је већа група људи, ја сад не могу тачно да кажем, оно је рекао око 40, 50 у више наврата итд. прошло заправо кроз ту његов део чете који је претресао, да ли је ико од тих људи који супролазили рекао да је он ратни заробљеник, да је био борац или било шта у том смислу, да ли је икаквог разговора у смислу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, ми никакве разговоре са њим нисмо водили.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Станко Вујановић?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје лично Знају Муриса?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Какву су униформу носили његови војници и он сам?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Чији војници?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Зјајини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зјајини?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Маскирне униформе су носили.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у војној полицији било маскирних униформи? Сад сте нешто говорили малопре, било је једним делом маскирним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је већина СМБ-77.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Говоримо о противтерористичкој чети која је била опремљена најсавременијом опремом и најбоље обучена и та противтерористичка јединица је имала маскирне униформе.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је приликом одвођења Весне Босанац кад је дошао тај Каран, уствари ко је Каран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате њега?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам. Он је био референт у органу безбедности.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је приликом одвођења Весне Босанац био и Марин Видић Били са њом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Марин Видић Били? Јесте ли чули за?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Чуо сам за њега и мислим, али не могу поуздано да тврдим, мислим да су заједно отишли. Не могу то, знам остало ми је то име у сећању, али не могу да тврдим да ли је тад отишао, отишао касније али знам да је и он био отишао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна сведок где су одведени?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мени је речено да иду у команду оперативне групе у Негославце.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Које је време то било, ако се сећа сведок?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Било је вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то прво вече кад сте Ви?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То је значи 19?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим да је 19. био знам да је било вече, знам да је био мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су враћени они после назад у болницу? Не сећате се?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Морате да знате да сам ја некад спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумемо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок познаје Сашу Бојковског?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато да сам ја био у његовој јединици под његовом командом?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам да је чета Бојковског Саше била на десном крилу. Не сећам се конкретно да ли је био директно Вама претпостављени или сте били сарадници. Стврно то сад овог момента не могу да кажем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је некад био у штабу капетана Радића у Новој улици?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна сведок где је моја кућа била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару да ли знате?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У току извођења борбених дејстава не знам. Знам да када смо 1993. били на прослави.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, ништа онда.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Значи да ли се ради о истој кући не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мени се сад нешто друго намеће ту. Ви сте командир чете и Ви сте на левом крилу, имате дакле са леве стране суседа, то је неко ко је на десном крилу неке друге јединице. Ко вам је тај сусед – Станко Вујановић, Ви рекосте Станко Вујановић?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ако је ту чета капетана Бојковског, да ли сте Ви са капетаном Бојковским комуницирали у том смислу две суседне јединице итд?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Мислим да смо само једном приликом разговарали. Сад не могу да вам кажем. Не сећам се да ли је Станко био у оквиру тог јуришног одреда самосталан или је био потчињен Бојковском. Не могу да вам кажем. Не сећам се сада тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али с ким бисте Ви требали да комуницирате по природном току ствари? С ким бисте Ви требали да комуницирате? Са Вујановићем, ако је самосталан или са Бојковским ако је Вујановић под командом капетана Бојковског јер је Бојковски исто командир једне чете, а Ви сте командир такође једне чете, значи две суседне чете? Разумете?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја вам говорим да смо о конкретним стварима, мерама безбедности, пошто смо нормално једни уз друге, да сам контактирао са Станком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко нам тврди да је он био у чети капетана Бојковског обичан војник, познавалац терена, да су у том смислу они давали свој допринос мештани Вуковара, значи људи који су се борили унутар јединица гардијске бригаде, конкретно он у чети капетана Бојковског као познавалац терена, познавалац улица итд., па ми се онда намеће што бисте Ви комуницирали са Вујановићем, ако је ваш сусед са леве стране капетан Бојковски са његовом четом?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да вам кажем ја сам Бојковског видео само једном, а Станка сам контактирао, сад не могу да вам кажем колико пута, али није било једном било је више пута. Али једноставно стварно његово својство у оквиру те чете у првом јуришном одреду ми није било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је та комуникација била између вас двојице, да ли је то било радио везом или непосредна комуникација да се негде нађете?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Једноставно мене и њега раздваја улица. Ја сам у једној кући с једне стране улице, он је у другој кући с друге стране улице. Нормално, ако ја треба да кренем у напад да ја треба да с оним ко је лево од мене договорим јер ми се после дешавало ја кренем у напад он не крене лево или десно и онда моји буду изложени бочној ватри и да не би то дозволио ми смо комуницирали међусобно да се договоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то како сте комуницирали?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Кажем вам пређе се преко улице то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи физички се сретнете?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да физички се сретнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, физички се сретнете, па причате или причате путем радио везе?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, физички смо се сретали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господину председнику је мало теже то објаснити пошто он није био у рату, па никако да схвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ово Вам је последњи пут да на тај начин коментаришете да ли је мени нешто теже објаснити или није. Ово ћу схватити као непоштовање суда. Водите рачуна о томе. Ја се врло коректно понашам и према Вама и према свим осталим оптуженима ево годину и нешто дана и Ви себи узимате за право да коментаришете да ли председник већа, пошто није био учесник у рату нешто теже схвата или не. Ово сматрајте господине Вујановићу, ово схватите као опомену, у реду?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Председниче већа пошто ја сам бранилац данас на овом претресу извињавамо се можда није знао, упадица је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Истина је да сам био пар пута са пуковником Симкетом на терену. Био је један од храбријих официра што је била реткост срести на терену и контактирали смо баш тако довикивали смо се. Нисмо комуницирали са никаквом радио везом и сретали смо се и мислим једанпут или два пута код команданта батаљона Тешића ако се не варам, па бих волио само да потврдите ово да смо били код Тешића у команди.

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја сам само једном свраћао у команду код Тешића и могу вам рећи да је то било неслужбено. Сад да ли се тамо Станко налазио не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ето и сам је потврдио он није могао да зна шта сам ја био. Да ли познаје Јакшић Душана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули то име?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Чуо сам али мислим да њега нисам лично упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте то име?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад по неком Вашем сећању, ко је то био?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да вам нешто кажем. Значи, све се то измешало. Да ли сам ја то име чуо у току извођења борбених дејстава или касније ја стварно не могу да вам кажем. Једноставно то ми је име остало у сећању. Да ли је то неко од других рекао па сам ја чуо или сам можда случајно и човека видео али се не сећам, али ми је име као име ми је познато.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Председниче могу ли да дам предлог да се покаже фотографија од Јакшића ако имате па да види да ли познаје човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непотребно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па господин Јакшић је боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вреди очигледно кад се он – он се сећа имена и ништа више.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не вреди зато што не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то што му сад можемо показати то је старо 15 година. То је оно од прошле године. Је вреди. Имамо ми, наравно да имамо све то али то сад не вреди, а и ништа нећемо добити тиме господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Познаје ли Јовицу Кресојевића, јел чуо за њега?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је некад одлазио у команду бригаде оперативне групе југ?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је тамо сретао господина Александра Васиљевића ако га зна?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Ја сам био само једном приликом то када је био дан у јединици «4. новембар».

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је батаљон војне полиције имао свог органа безбедности?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Батаљон војне полиције нема, али било је полиције из органа безбедности који су оперативно покривали, али свог органа безбедности нема.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте могли од органа безбедности да примате наређења без знања свог команданта?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је познато име надимак «Штука»?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А Петковић Спасоје?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хвала немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, али ја нисам чуо Ваш коментар на ове тврдње сведока да сте били суседи на начин како је он то описао и да је он са Вама у више наврата комуницирао у смислу у коме је рекао? Јели то тачно или не?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Тачно је да смо два пута комуницирали на терену, два пута, а не више пута јер знам тачно два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро разумем, иако нисам учествовао у рату господине Симићу, Богу хвала што нисам. Да ли Вас ја добро разумем да та комуникација са суседом Вашим се односи на то да се успостави одређено садејство, да Ваша јединица не изађе напред него да неко садејство међусобно постоји између та два суседа?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Нормално. Све комуникације су биле пре свега из мера безбедности да не бисмо међусобно дејствовали једни по друге да бисмо знали уколико неко врши неки покрет да знамо да се тај покрет врши да не мислимо да је уместо покрета наших јединица да се врши покрет противнички па да отворимо ватру по својим људима и једноставно у случају ако се крене у неку акцију да се координира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кад говорите о међусобној комуникацији са господином Вујановићем говорите у том смислу? У овом смислу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: У овом смислу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу да ли је то тачно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пола га чујем, пола га не чујем пошто се он слабо чује. Ја ћу објаснити мало боље ако смем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нормално да је са мном комуницирао и нас 5, 7 до 10 момака који смо били стално напред, а господин Стаматовић који је био са својим војницима то је и сам рекао. Он је више пазио своје војнике. Није господин Симке могао да разговара са њим као подофициром него са мном који сам био тамо

напред, који смо ми ишли напред, а војска је, барем на том делу где сам ја био чувала одређене положаје које смо ми направили. Нормално да ће господин Симић комуницирати са мном, неће са Бојковским или са Зораном који је био 50 или 100 метара иза. С ким ће комуницирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате водника Стаматовић Зоран?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он са својим водом са својом јединицом?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја вам говорим да је непосредно човек кога сам ја виђао био је Станко. Ја сам са њим комуницирао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То не значи господине председниче да сам ја био некакав командант иликомандир вода или било чега. Ја сам само био тамо под командом који је био ето стицајем околности први и можда мало храбрији од осталих војника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања за сведока? Ако нема више питања сведоку. Има Вујовић?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја ћу само кратко. Колико дуго је трајала евакуација у болници? Да ли један дан или више дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање? Та евакуација болнице колико је трајала – више дана или један дан?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Верујте сада не могу тачно да вам кажем. Ми смо преподне те људе евакуисали и онда је било приче те треба да дође конвој, па дошло је до неког неспоразума између Владе Србије, па Хрватска неће да их прими, па су враћали и сад да ли је остатак евакуисан истог дана или наредног дана стварно не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су људи који су евакуисани из болнице, да ли су се поновом у ком тренутку вратили назад у болницу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Кад је отишао овај конвој и када се испразнило остао је само један део медицинског особља српске националности већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су остали ту да раде?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Остали су ту људи и даље да раде. Остао је део незнатан број болесника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, дакле у овом смислу то је евакуисано у току једног дана сама болница?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Не могу да вам кажем да ли је то евакуисано истог дана или је евакуисано сутрадан. Знам да је било речено, па је нешто било одлагано, сад да ли је то одложено за два, три сата или одложено за један дан не могу да вам кажем.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сведок је рекао да је добио то је значи 18. само мало извињавам се у тој изјави, каже сећа се да је 18. заузет Вуковар. Након тога је добио задатак да са својом јединицом изврши претресање и претраживање терена у реону Митнице, па ме интересује да ли сведок зна који је то део Митнице што је добио задатак? То ја значи само ми није јасно јел то 18. добио или 19?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Гледајте, то је претрес тог дела је рађен 19. пре подне и ја сам рекао да сам у току извршења тог задатка добио наређење да се јавим овамо. Сад стварно не могу да кажем, знам да су они нама наредили рецимо на правцу улица та и та. Стварно не могу да вам кажем.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли се сведок сећа на пример од Кате Пејиновића те улице, то је значи иза општине јел тако улица, од те улице или Далматинске улице колико далеко према Митници или је на самој Митници тај задатак био?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Ми смо кренули из Далматинске улице, а сад стварно не могу. Ја се сећам оних улица где сам провео више дана, али где сам за та можда 3, 4 сата претреса прошао стварно не знам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли сведок зна за предају митничког батаљона? Да ли је чуо?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За предају митничког батаљона?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, мени се није нико предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте чули за предају митничког батаљона?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете господине Симићу?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд и долазили сте у понедељак?

СВЕДОК СИМИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Трошкове доласка не тражи.

Господине Симићу ми Вам се захваљујемо што сте дошли и у понедељак и онако усмено данас. Можете ићи. Хвала лепо.

Добро, 11:15 је направићемо паузу од 20 минута па ћемо наставити да се договоримо шта и даље ћемо радити. Ако имате неких предлога, ако немате. Ја очекујем да евентуално сада при овог летњег одмора, а наставићемо, иначе планирано је да наставимо са радом у овом предмету 12.09. Значи има довољно времена да евентуално уколико прихватимо неке доказне предлоге да пробамо да их прибавимо. Ако сте сигурни да нећете имати ништа у том смислу и тако неких других предлога да онда без паузе ово довршимо? Да сад ћемо све без паузе, дакле наставићемо.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Слушајући све ове сведоке па чак и овог данашњег мислим да не би било лоше да службеним путем прибавите, ја не знам да ли постоји више Хидрометоролошки завод Србије и Црне Горе, али у сваком случају молио бих од Хидрометоролошког завода Србије прибавити за 17, 18. и 19. време какво је било на подручју Вуковара и каква је била обданица, односно колико је трајала обданица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имамо.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Нисам видео тај извештај па зато у том погледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имамо. Добро, онда колега Бељански?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ја имам један предлог односно два предлога, прво је саслушање сведока кћерке оптуженог Шошића Лидије Николић доставићу у писменој форми њене податке, мислим да ће бити једноставније тако. Други предлог би се тицао нечега што можда није превише типично за наше суђење, али ја сматрам да је у овом поступку потребно урадити. Наиме, ради се о томе да ја предлажем да суд изведе доказ гледањем два документарна филма који су направљени од стране Фондације која се зове Право на слику и реч и један филм се зове «Вуковар 1991. године», а други филм се зове «Година друга». Ради се о документарним филмовима где се види велики број документарних снимака из управо периода који се расправља у овом поступку, значи из новембра 1991. године и највећи део

документарних снимака који се односе управо на период о коме се овде највише расправља, значи 18. и 19. закључује и 20. новембар 1991. године. Документарни филм је заправо састављен од инсерата телевизијског дневника Радио телевизије Београд РТС из тог периода и заправо не само да пружа могућност да се изврши директан увид у изјаве неких сведока овде наине види се велики број сведока који је овде саслушаван на тим снимцима види се и оптужени Милојевић на једном од снимака, па је он говорио нешто о томе како је изгледао, какву је униформу имао итд., види се како сам ја добро схватио лице које се види на једној фотографији, то је Пера Циган, што сам ја онако дешифровао, тако да с те стране пружа нека непосредна сазнања. С друге стране пружа једну другу слику о којој суд овде заправо није много расправљао јер суд је овде расправљао највише о питањима шта се десило и како се то десило. Овај филм чини ми се, односно ови филмови пружају и одговор на питање зашто. Наине, приказује на одређени начин одговорност државе и одговорност телевизије за оно што се догодило у Вуковару 1991. године и ја сматрам да је потребно извести и тај доказ, односно да ће суд тек извођењем тог доказа стећи комплетан увид у оно што се догађало заиста у то време. Један филм траје 40 минута, други филм траје 42 минута и ја бих суду сада предао видео касету на коме се налази снимак тих филмова, а суд нек одлучи о овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан, па колега Калањ, па Дозет?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ја ћу писмено поднети овај предлог, али најавићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пре то боље.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да, с тим што ћу вам рећи отприлике шта ћу предложити. Видели сте у оперативном дневнику који је достављен од стране тужиоца да је 19. увече командант моторизоване бригаде Војновић поставио команданта места Овчаре команданта логора Овчаре извесног потпуковника не могу сад да кажем које име зато ћу писмено доставити, али имате и ви тамо, командант места Грабово да ступа на снагу 20. ујутру тада када је наводно дело извршено. Ови сведоци нису позвани ни предложени од стране тужиоца. Не знам да ли ће их предлагати, не знам да ли ће суд по службеној дужности и ја ћу предложити ове сведоке, јер то нам говори да су Овчара, Грабово били под непосредном одговорношћу војске и да нам се каже шта је дужност била команданта значи команданта логора Овчара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Хвала браниоце. Колега Калањ је прво, па ће колега Дозет.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја ћу у име мојих браћеника пре свега Ланчужанин Милана предложити да се позове и саслуша преко видео линка др. Војислав Шешел на околности његове улоге, односно утицаја на јединицу са којом је командовао Ланчужанин Милан обзиром да се он овде помињао значи у више исказа сведока његов долазак у Вуковар, боравак у Вуковару, разговор са припадницима појединим добровољцима припадницима Леве суподерице, имајући у виду пре свега изјаву сведока Јована Дуловића. То је први предлог. Други предлог наравно подржаћу предлог колега Дозет Ђорђа везано за Карловић Вилима, сведока и трећи предлог то ја сад кажем у некој најави вероватно ћемо предложити неког од оптужених сада у Хагу од ове тројице д али Шљиванчанина, Мркшића или Радића, али то ће наравно бити у договору са њиховим браниоцима који су сада ангажовани. Хвала.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ја већ по трећи пут достављам нову адресу за Карловић Вилима, овај пут то је адреса Тита Строзиа бр. 2 у Загребу, пише се са два зз. Ту живи његов отац Анте с обзиром да је Вилим овог тренутка без сталне адресе јер прави кућу, дакле позиве, сва писмена прима на ову адресу код оца Анте и ја бих молио да Ви данас нас обавестите о наставку суђења, одредите и тачан датум кад

Вилим долази овде, јер већ сте донели решење о његовом саслушању, према томе молио бих да нам конкретно кажете кад га планирате да и ми помогнемо да његово присуство буде обезбеђено тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако у том смислу можете помоћи свакако би, свака помоћ за обезбеђивање сведока посебно из Републике Хрватске свакако добродошла. Даље молим, колега Јелушић? Ви сте претпостављам оно везано за поднеске које смо добили?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не за поднеске, не бих понављао то, него везано за мој ранији предлог да се изврши психијатријско вештачење сведока сарадника Спасоја Петковића. Ја бих искористио прилику да поново истакнем овај предлог, с обзиром да до сада није о њему одлучено и чини ми се да се ни тужилац за ратне злочине није о њему изјаснио. Наиме, с обзиром да је у време извршења злочина сведок-сарадник Спасоје Петковић имао непуних 19 година, да је учествовао у извршењу борбених дејстава, да је три до четири лица лишио живота на крајње бруталан начин, да је присуствовао у лишењу живота већег броја лица, да је након рата вршећи службу полицајца такође доживео изузетно јак стрес кад се једно лице разнело бомбом, а имајући у виду његово понашање у току овог поступка осим узимање лекова за смирење, сматрам да су то све околности које указују да код њега постоји пострауматски стресни поремећај и да такав поремећај доводи у сумњу како његову способност да схвати значај свог дела, тако и његову способност да о тим догађајима реално говори. Сматрам да би у овој паузи, дакле до наставка претреса било неопходно по мом мишљењу одредити то вештачење и након тога нам ситуација била јаснија бар што се тиче овог сведока-сарадника. Мој други предлог би био да се у овој паузи списи предмета, то је оно што сам навео и у оном поднеску доставе на увид тужилаштву, односно тужиоцу за ратне злочине јер налазим да постоји врло битна колизија између сведока-сарадника која говори о томе да један од њих не говори истину о битним чињеницама у овом предмету. Дакле, један од њих очигледно није поступио у складу са својим дужностима и сматрам да је дужност тужиоца за ратне злочине да настави гоњење једног од њих и да на тај начин нама помогне да утврдимо материјалну истину у овом предмету. Истакао бих само и то да наравно постоји више чињеница које указују на то да је сведок-сарадник Спасоје Петковић говорио неистину посебно о чињеницама које се односе на опт. Вују Златара. Сви смо овде били сведоци тога да је он и након што су му предочени материјални докази остао при својој тврдњи да је 9. новембра видео Вују Златара у Вуковару што је немогуће и практично и теоретски. Све су то околности због којих сматрам да би тужилац морао да размотри евентуалну могућност да настави гоњење сведока сарадника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема неких других предлога, колега тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Моје мишљење је да је у овој правној ствари чињенично стање довољно утврђено да би се могло размишљати о завршној речи и окончању поступка тако да ови предлози који су изнети данас сматрам да не могу допринети да се чињенично стање боље расветли пошто је оно већ до сад довољно расветљено, тако да сматрам да оно што сам рекао у првој реченици стоји. Што се тиче сад освртаја појединачно на сваки од тих предлога да ли је крива држава или је крива телевизија не води се поступак сада ни против државе ни против телевизије, толико о том предлогу и моје изјашњење да ли да се гледа тај филм или не. Што се тиче предлога адв. Јелушића нисам сигуран да ли је то био предлог или завршна реч коју он сваки пут понавља сам едукујући тужиоца шта треба да ради и шта не треба да ради, а кад већ он едукује тужиоца ја бих изнео

једну своју дилему да ли је он уопште подобан да брани у овом поступку једног и другог окривљеног обзиром да је једног окривљеног који је касније добио статус сведока-сарадника браниоца, тада у претходном поступку и упознао се са свим стварима који представљају личну тајну тог човека и сад он након тога узима да брани другог и злоупотребљава те чињенице до којих је дошао од стране тог лица и сада оперише тим чињеницама предлажући разновразна извођења доказа, тако да рецимо то је једна ствар о којој ја размишљао да ли би он уопште могао да обавља дужност браниоца, међутим нећу предложити да се он те дужности ослободи или да се реши у том правцу да се не би онда размишљало да ја нечија уставна права ограничавам или ускраћујем. Значи противим се предлозима бранилаца везано за извођење нових доказа и сматрам да смо поступак довели до краја што се тога тиче.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Предлог колеге Заклана, тачно је да то произилази из дневника, а то произилази из многих исказа ових, па ово што каже господине ако има још нове људе у том правцу то би било врло значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо неке писмене доказе у том смислу. Добро. Овако Вучковић Радојка, Вилхем Штефица и Петар Јањић су одбили да приме позиве, имамо у том смислу извештај из Министарства правосуђа Републике Хрватске преко којих смо им покушали уручити позиве, Петар Јањић дана 15. липња телефонским путем, госпођа Штефица Вилхем приступила 15. липња у суд и изјавила да не жели подићи позив и госпођа Радојка Вучковић дана 16. липња 2005. у суду изјавила да не жели подићи позив. Значи њих троје одбија да уопште приме позиве и да сведоче. Ми немамо никаквих могућности ни ингиренција да их на било што слично натерамо тако да од тих доказних предлога, од тих доказа ћемо свакако морати одустати, за Карловић Вилима ево сад смо добили од колеге Дозета неку нову адресу. Они нам кажу да се он одселио са оне постојеће адресе и даље му се води та адреса Ланиште 3д па ћемо колега Дозет покушати, значи док год је то могуће покушаћемо да му уручимо позив на ову нову адресу и то ће ићи за 13.09. значи не 12. то ће бити за 13.09. ако ви у том смислу, одбрана у том смислу може помоћи да се сведок обезбеди зашто да не, свака помоћ у том смислу је добродошла. О овим доказним предлозима одбране одлучићемо накнадно. Колега браниоче ја бих Вас замолио да предату ту видео касету да бисмо о томе могли да одлучимо, а ми ћемо са радом наставити у септембру 12, 13, 14, 15. и 16. Пре него што ја сад формулишем неким решењем, колега Јелушић би желео још нешто да каже?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ја бих желео да кажем неколико речи у вези онога што је рекао мој уважени колега заменик тужиоца за ратне злочине. Наиме, прво да кажем да ја заиста никад нисам имао намеру да било кога овде едукујем. Моја намера је била да своју функцију браниоца остварим у складу са Закоником о кривичном поступку и ништа више. То што ја сматрам да је тужилац за ратне злочине у овом поступку поступао у одређеним случајевима незаконито је друга ствар и што сам указивао и што ћу указивати на такве незаконите поступке по мом убеђењу то је моје право и сматрам да то никако не даје за право колеги да из тога изводи закључак о мојој подобности или неподобности да будем бранилац у овом поступку. То што сам ја био заједно са колегом Калањом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Тодоровићу сувише сте гласни па не чујемо колегу браниоца.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: То што сам заједно са колегом Калањом био бранилац тада окривљеног Спасоја Петковића заиста не видим и није никаква законска сметња да не будем касније бранилац неког другог оптуженог у овом предмету тим пре што ми је отказано пуномоћје у том предмету још док је био окривљени

тужилац када је већ о томе, није анализирао да ли може неко бити бранилац обојице сведока сарадника и како је дошло до тога. Ја не бих заиста о томе полемисао. Оно што сам овде изнео предлажући вештачење јесте само оно што се налази у списима предмета што смо сви чули никако нешто што сам лично од њега сазнао, иначе са њим никада о томе заиста нисам разговара. Према томе, заиста не стоје овакве тврдње тужиоца. Ја сам очекивао да ће се он изјаснити о мојим предлозима. Ниједну реч нисам чуо да ли се слаже са мојим предлогом за вештачење или не, а то је требало да уради и да ли се слаже са тим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац се противио свим доказним предлозима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О доказним предлозима изнетим на данашњем главном претресу одлучиће се накнадно.

Главни претрес се одлаже за:

12, 13, 14, 15. и 16. септембар 2005. године,

свакога дана са почетком у 9,30 сати, судница бр. 1 зграде овог суда,

- **што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати,**
- **а на који позвати недошавше браниоце, пуномоћнике оштећених,**
- **те сведока Карловић Вилима за 13.09.2005. године са адресе коју је доставио бранилац адв. Дозет, а преко Министарства правде Републике Хрватске.**

Довршено.

Пре него што потпуно завршимо са радом за ово прво полугодиште, ја бих вас замолио да евидентирате, да резервишете и термине: 3, 4. и 5. октобар, у вашим роковницима и у вашим обавезама, иста ова судница. Где ћемо доћи видећемо зашта ћемо, шта ће се дешавати са тим терминима итд., да ли ће нам требати још нових. Видећемо како ће се овај поступак одвијати у септембру месецу, али чисто да браниоци могу благовремено планирати своје обавезе у том смислу. Кажем о свим овим предлозима одлучићемо накнадно. Није проблем дозвољавамо, судска стража ће дозволити у том смислу браниоцима ако желе да разговарају још са окривљенима. Хвала лепо. Видимо се у септембру.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА